

**ბოლო ლია ცერილი საქართველოს მასნიერებათა
ეროვნული კკაღების პრეზიდენტის ბ-6 თ. გამყრელიცე**

ბატონო თამაზ, რამდენიმე წლის წინათ მოგართვით ჩემი წიგნი, კონა კოლხის ფსევდონიმით, „ქეყლოლეური ენის საიდუმლოებანი“ და მეორე „ქეყრული (იძერიული) ენის ბეგრათა წარმოშობისა და მნიშვნელობების ზოგიერთი საკითხი“ რეცენზიისათვის. დამპირდით, რომ 2-3 კვირაში ოქვენც გაუცნობოდით, სხვასაც გააცნობდით და ობიექტურ შეფასებასაც დააფიქსირებდით. სამი კვირა კი არა, ნახევარი წელი ამაღლ ვცდილობდი თქვენგან დანაპირების მიღებას. ამ ნახევარი წლის განმავლობაში 10-ჯერ მაინც ვყოფილგარ თქვენთან აკადემიაში პასუხის მიღების იმდინ, მაგრამ თქვენი მდივანი მიცნობდა და, ყოველთვის, თქვენი აღგიაზე არ ყოფნის ცნობით მისტერიებდა. ალბათ, არც მეღირსებოდა თქვენთან შეხვდრა, მაგრამ

განგების ნებით ის შეიცვალა ახალგაზრდა მდივნით და, მააბაზოს დმეტომა, მასთან ვიცრუჟ: ბ-ნ ოამაზს დაბარებული კვაგარ-მეტქი. ვერყვიო, — მითხრა, — და ოკვენთან შევიდა, რომლის შემდეგ შედგა ჩეგნი შეხვედრა, მაგრამ ჩემი ნაშრომის (დანაპირები) ობიექტები შეფასების ნაცვლად, „მე, მე მეგრული არ ვიციო“, — ბრძანეთ და, — „ენათმეცნიერების ინსტიტუტს მიმართო“— რ — მირჩიეთ.

ეს იყო წლების წინათ და მას შემდეგ ჩემს წიგნში ბევრი შეცდომები აღმოვაჩინე, მაგრამ მხედრული და ასომთავრული დამწერლობების წარმოშობაზე ჩვენი აზრი მყარია და შეუვალი. ისინი წარმოშობილია უძველესი იძერიული ენის გაფრცელების არეალში. სულის სიღრმეში თქვენც ეთანხმებით ამ ჰემმარიტებას და ალბათ, ჰემმარიტი შეცნიერის შერჩენილი სინდისის ნაკრძალი არ გაძლევთ არაობიექტური მანი კულაციებით მისი უარყოფის ნებას, მაგრამ რატომ გიჭირთ სიმართლის აღ- დიპლომატიურობა გამოიჩინო და, საერთოდ, ცოტა ხანს დაისვენო, არაფერი დაწერო. ამით მეუბნებიან: თუ არ დაცხრები ფიზიკურად გაგისტორდებიანო.

მომეცნიერო სუბიექტებს სხვა რა შეუძლიათ, მაგრამ (მიკვირს, ოქვენი დონის მეცნიერი, რამ დაგცათ ასე დაბლა, რომ ჩემი აღმოჩენების რეცენზიირებას დუმილი არჩიეთ) ამის შიში არასდროს მქონია, რადგან 74 წლის კაცს ბუნებრივ სიკვდილ-ამდე, ისედაც, ბევრი დრო არ დამრჩენია, ხოლო ჩემი მოშორებით უფრო გაუსვამენ

და ამაღლებ ველორეგი აასუნს.

ამის შემდეგ კიდევ რამდენიმეჯერ მოგმართებ დია წერილით ბატონო თამაზს, მაგრამ, სარგებლობოთ რა ჩემი სამეცნიერო ხარისხის უქონლობით, არასპეციალისტებს არწმუნებთ, რომ ქ. ფიციას სათანადო ცოდნა არა აქვს და ცდილობოთ შექმნათ ილუზია, თითქოს, პასუხის დირსად არ მოვლინეთ. მაგრამ სინამდვილეში ასე არ ძოოთ გარემოებას, რადგან შეიძლება ასეთი კითხვა დაგებდოს: ეს დალოცვილი, სამეცნიერო ხარისხის არმქონე კაცი, რომ კლავება ლინგვისტურ მეცნიერებათა კორიფე, რა გაუვარდო.

მე კიდევ მრავალი ნაცნობი და უცნობი, აღფრთოვანებული და გაოცებული ჩემი გაბეჭდულებით, მექანურება, მიქებენ სიმა-მაცეს და პირდაპირიბას. ზოგი კიდევ მაცრთხილებს: ზედმეტად პირდაპირი ხარ, შენს შეკორხებს პასუხი რომ გაეცეს, დღემდე გაბატონებული დებულებები და დოგმები უნდა დაინგრეუს, ამას კი არამე-დროვე მეცნიერები აღარ დაუშვებენ და ფრთხილად იყავ, ტრირი არ მოგიწყონ. მაგრამ, აღწმუნებულს ჩემი მიგნებების 1/20 რა მარტინ ლინკის მიერ 2/3

ბილ შეცნიერს, მაგრამ სიმართლე, სამშობლოს სიყვარული და მისი გადარჩენის ჟიზი არ მაძლევს უკან დახვევის უკლებას. მე ვთხოვ ქართული მხედრული და ასომ-თავრული დამწერლობების წარმოშობის ჩემული კერძოსის შეფასებას და არა ჩემი ცოდნის ღონის შეფასებას და სამეცნიერო ხარისხს (თუმცა, ადრე კი მინდოდა, მაგრამ ჩემს მიერ წარმოიდგენილი კველების გაცნობის შემდეგ, მტკიცედ ჩამოაზეს კველა კარგები), რომელიც ბევრს ხაყდო აქვთ.

ბატონო თამაზ, ცხადია, პალეოგრაფიისა

ჰე მარიტებაში, სიკვდილის გარდა, მართლაც, ვერაფერი მაღალი ინგლის ხელს ამ ჰე მარიტებათა გადღმავებასა და უკეთ გადმოცემის მცდელობისაგან.

ამ მიზნობ მრავალი წამი წარითა და

სტატიი გამოქვეყნდა აღნიშნულ გაზეთში და სხვადასხვა ჟურნალებში, სადაც, ისევ და ისევ გამახვილებ ყურადღებას ქართულ ისტორიუგრაფიასა და ლინგვისტიკაში დამკიდრებული ჰქონაბამოძებსა და უპ-მარისონძებზე, რომლებსაც, ბატონო თამაზ, თქვენ და სხვა კომპეტენტურ მეცნიერებს რეგულარულად ვაწვდი, მაგრამ ამაოდ ველოდები პასუხს. მე კიდევ ჩემს წერილებსა და სტატიებში ქართველი ერის წინაშე მდგარი ზოგი პრობლემის გადაჭრის ჩემი შეხედულებები დაფიქსირებულ მაგრამ ოფიციალურად არავინ ინება გამოხმაურება. მხოლოდ ერთმა (აღრე, 2004 წლს), არსებული დოგმების დანგრევის შიშით გაბრაზებულმა მეცნიერმა, აფხაზეთის მეცნიერებათა აკადემიაში გატექტებული მოხსენების შემდგა

ეპანასკნელი.

ოქეენს წიგნში კითხულობთ: „[ქ] ბგრეა
ქართული ანბანის ბერძნულისადმი
შესაბამის ნაწილში ერთი შეხედვით
მოულოდნელიცაა, რამდენადაც
ბერძნულისათვის უცხოა ჟ-ს ტიპის შიშინი
სპირანტი. მაგრამ ქართულისათვის დამახ
ასიათებელი ეს სპეციფიკური ბერძნოს
მნიშვნელობა დაუკავშირდა ქართულ
ბანში ბერძნული ნიშნის შესაბამის სიმ
ბოლოს, რამდენადაც შედარებით მოგ
ვიანებით ბერძნულ სისტემაში მოკლებულ
იყო კონკრეტულ ფონეტიკურ
მნიშვნელობას და მხოლოდ „9“ რიცხვით
მნიშვნელობის გამომსატევლად იხმარებ
ბოდა“ (იხ. ო. გამერელიძე, წერის ანბანურ
სისტემა და ქველი ქართული დამწერლობის
1989, გვ. 143). მაგრამ, მიუხედავად თქვენ
მიერ აღნიშვნლისა და ქველი ისტორიულ
წყაროებისა, სადაც, დამწერლობის მქონე
ერებს შორის, იტერიული ენა და დამწერ
ლობა, ყველგან პირველ ადგილასა მოხსე
ნიებული, გარაუდის დონეზეც არ გიფიქრი
ათ შესაძლებლობაზე, რომ ბერძნულ
დამწერლობის შექმნისას ეწ. ქართულ
ასომთავრული ყოფილიყო პროტოტიპიდა
გამოყენებული და ბერძნულ ანბანთორიგში
მე-18 ნომრად ფონეტიკურ მნიშვნელობას
მოკლებული ასრინიშნი იმიტომ შეიძლება
დაესვა ბერძნული დამწერლობის შექმნები
რომ ქართულ ფონეტიკითა თანხვედრილ
ბერძნულ ფონეტითა აღმნიშვნელი ასონ
იშნების თანმიმდევრობა და რიგითი ნომ
რები არ დარღვეულიყო.

ოქვებ წერი: „ეპართული ახბასის ასოთა
სახელები არ იმყრებენ ბერძნული პრო-
ტოტიპის (ან სხვა რომელიმე წერით
სისტემის) სიმბოლოთა სახელწოდებების
და ფონეტიკურ ნიადაგზე წარმოქმნილ
თავისუფალი ოხზებს შედეგს შენდა წარ-
მოადგენდნენ“ (იქვე: გვ.157). მაგრამ თქვენ
ფიქრადაც არ მოგდით, რომ ქართული ან
ბანური დამწერლობა, შეიძლება, დედამიწაზე
პირველი ანბანური დამწერლობის ყოფილ

օյց და აძიგომ არ იმշორებს ისინი სხვა
წერით სისტემის მახასიათებლებს, რაც
რომელიმე სხვა წერით სისტემაზე არ
შეიძლება თქვეს.

თქვენ წერთ: „ქართული“ ენი
ფუნქციური ბუნების გათვალისწინებით
იქმნება ასოთა სახელებად თავისებურო
ფონეტიკური ქდერობის ხელოვნური
სიტყვები (ხაზი ჩემია, კ.ფ.), რომელიც ან
ბათორიგ ში შესაბამისად გაწყობილი, გარ
ითმულობისაკენ მედრეკილებას ავლენე
“ (იბა ა. 157).

ჰეშმარიტებისაკენ მიმავალ გზას ააცდინოთ
სხვა მკველვარის, ორეგმ წარმოუდგენდია
ოქენე ვერ მიმხვდაიყავით, რომ ქართულ
ასომთავრულ ნიშანთა სახელები არა
ხელოვნური სიტყვები, არამედ დაქარაგმებ
ბული იძერიული სიტყვებია და შესაბამის
გრაფიმებს განსაზღვრავენ. ასევე, ქართულ
ასომთავრულ ნიშანთა ანბანთოზ შე
გაწყობის თანმიმდევრობა საოცარი
სიზუსტითა მოტივირებული, რაც ვერ
ითქმის ვერც ფინიკურ და ვერც ბერძნულ
ანბანი სისტემაზე, რომლებიც ფინიკურ
ასონიშანთა სახელებს იმეორებენ. ეს ჭეშ
მარიტება ჩემს წიგნში „ძეგლკოლეზურ
ენის საიდუმლოებანი“ არა საქაო დონეზე
წარმოდგენდი, მაგრამ დღვისაოვის კარგად
მაქეს შესწავლილი და დახვეწილი. ხილო
ოქვენ არა გაქვთ დადგენილი რის სა
ფუქველზე გაეწყო ბერძნული ანბანთოზ
(რომელთან თანხველის საფუქველზე მი
იჩნევთ ბერძნულ ანბანს ქართულის პრო
ტობიად), მაგრამ მაინც ბერძნული მიგან
ნიათ ქართული ასომთავრულის პრო
ტობია, ბერძნულისა კი სემიტური და
წერთ:

„ქნელია დაბეჯითებით თქმა იმისა, თუ რა ედო თავდაპირებელ საფუძვლად ძველი სემოტურ ნიშანთა ამ რიგს, რამ განსაზღვრო სისტემაში ნიშანთა ამგვარი თანმიმდევრობა, მათი ერთობეორის მიყოლებით მორთავება. ზოგი ნიშნის შემთხვევაში შესა

ძლებელია ეს ყოფილიყო მათი
თავდაპირველი საგნობრივი მნიშვნელობა...
შეინიშნება აგრეთვე ფრინვეტიკური თვალ-
საზრისით ერთგვაროგანი ნიშნების ერთად
მოთავსება... შეიძლება ზოგ შემთხვევაში
ნიშანთა თანმიმდევრობის განმსაზღვრელი
ფაქტორი ნიშანთა გარეგანი მოხაზულობაც
ყოფილიყო" (იქვე, გვ.43-44).

რაც ჸევსება მხედრულ დამწერლობას, ის, როგორც აკად. ნიქო მარი ამბობდა, „სრულიად დამოუკიდებელი დაწერილობაა“ და, ცხადია, წარმოშობილია ხატოვანი ნიშნების თანადათანობითი ტრანსფორმაციის გზით. ამ ჭეშმარიტების დადგენაში მე დამეხმარა საყოველთაოდ აღიარებული აზრი პირველი ანბანური დამწერლობის ხატოვანი დამწერლობიდან წარმოშობის შესახებ, რასაც იზიარებდნენ ცნობილი მეცნიერები ივ. ჯავახიშვილი, შ. ძიძიგური, გ. ნებიერიძე და სხვა.

„ძველ კოლხური ენის საიდუმლოებანი“ და
შეაძლოა დალექტურული მას მნიშვნელობით სამართ

ქუსტი და ძლიერი არგუმენტები, დამადასტურებელი დამტკიცებული დამტკიცებული იმერი წარმოშობისა. მაგ., რვა მხედრული ასონიშანი, წარმოშობილი იმ საგნების ხატოვანი ნიშნების თანადათანობითი ტრანსფორმაციის შედეგად, რომელი საგნების სახედები გამოხატულია ერთეული თანხმოვნებით, რომლებსაც ეს ასონიშნები აღნიშნავს (იხ. გვ.188); ასონიშანი „წ“ (ფრინველის სახელის წერტილის წაწყისი ბერის აღმნიშვნელი ნიშანი), რომელსაც წეროთა გუნდი ცის კაბადონზე აწერს (იხ. გვ.158) და კვლა სხვა მხედრული ასონიშანი, რომლებიც წარმოადგენენ იმ საგნების სახედების საწყისი ბერების აღმნიშვნელ ასონიშნებს, რომლებიც, თავის მხრივ, საოცარი სიზუსტით წარმოადგენენ შესაბამისი საგნების ხატოვანი ნიშნების თანადათანობითი ტრანსფორმაციის შედეგს (იხ. გვ. 165-167).

ეს ოქვეგნ ძალიან კარგად შეამზნიერ, მაგრამ იცრუეთ: “შეგრული არ ვიციო”. უშეცდომო ხომ, უზენაესი შემოქმედის გარდა, არავინაა. არ ხჯობდა რაინდობა გამოვაწინათ და კოტჭათ სიმართლეა? მა-

ნუთუ ვერ აცნობიყრებოთ, რომ თქვენი ეგოისტური ამბიციების სანაცვლოდ ჰეშ-მარიტებას კლავო და ამით საფუძველს უქმნით გარე და შეგა ანტიეროვნელ, აგრესიულ ძალებს ჩაეჭიდონ ჩვენს ქვეყანაში დამკვიდრებული ჯაშუშების მიერ ხელოვნურად შეთხხულ არაჭეშმარიტ წეაროგბს და გვიმტკიცონ: „ქართველი ერი გაურკვეველი წარმომაცლობის ერია“.
კველაფერს თავი რომ დავინებოთ, კოლეგების წინაშე სინდისის ქენჯნა არ გაწუხებოთ ბატონი თამაზ?

არ მინდოდა ასეთი შეარე წერილით
დამეტავრებინა თქვენთან ურთიერთობა,
მაგრამ თქვენ გამსაღეთ იძულებული. ეს
მეოთხე წერილია თქვენი მისამართით.

მართალია, უზომიდ გავკადნიერდი, მა-
გრამ, ალბათ, ოქვენი და ოქვენს გარშემო
მყოფი ვიწრო წრის პირადი მდგომარეობის
დონიდან აღარ იგრძნობა, თორეგ
მოაზროვნე სახოგადოების თვალსაწიფრი-
დან ნათლად ჩანს როგორ კარგავს
ქართველი ერი ეროვნულ სახეს და როგორ
გვეცლება ხელიდან ქვეყანა. ასეთ
შემთხვევაში დუმილი და პირად კეთილ-
დღეობაზე ფიქრი სამშობლოს დაღატია.

პურუ ვიზია,
ფაზისის აკადემიის წევრი.

კართული ა

მას ის საზარელი უსამართლობა ატირებდა, რომელიც საკუთარ თავზე გამოცადა და რომლის შესახებაც, სიმართლისა და დაცვის ძიებაში, საინფორმაციო-ანალიტიკურ სააგენტო „საქინფორმს“ ამცნო. მაშ ასე: მედება ჭალალიძე პროფესიით ფერშალია, მუშაობის 24-წლიანი გამოცდილებით, სამხედრო წოდებით – კაპრალი. ბოლო შეიდი წელი მედება საქართველოს შეიარაღებული ძალების პირველი პრიგადის შემადგენლობაში მუშაობდა, საიდანაც ამ წლის დასაწყისში ერთობ სასაცილო მიწებით დაითხოვეს. როგორც ზემდგომა სელმდგრანჯეპმა განუმარტებს, თავდაცვის მინისტრის ზეპირი ბრძანების თანახმად, არმიაში ქალები საჭირო აღარ არიან. „ეს კელაფერი სასაცილო იქნებოდა, სატირალი რომ არ იყოს“, – მიაჩნია დაზარალებულს და ბრძოლას აგრძელებს. ახლა კი სხვა დეტალები თავად მედება ჭალალიძის გან.

– ასე აგმოვჩნდი ქუჩაში გაძევებული. ასეთივე ბედი ეწია სხვა ქალებსაც და მათი რიცხვი, დარწმუნებული ვარ, კიდევ გაიზრდება. მაში, რადა გასაკირია, რომ საქართველოს მოსახლეობის დიდი ნაწილი ღუჯგმაბურის საშორისებლად საზღვარგარეთ გაეჭურა?! და რაც უფრო უარესია, ბოლო ხანს საქართველოში საგალალო ტენდენცია შეინიშნება: ხაზღვარგარეთ მიემგზავრებიან ქალები, ხელორედ ისინი ინახავნ თავიანთ ქმარშვილს. მეც იძულებული გაგხდი, თურქეთში წაგსულიყავი, სადაც ერთ შეძლებულ ოჯახში ხაწოდს მიჯაჭვულ ბავშვს ვუვლი და ვერმლის მოგალეობებსაც ვასრულებ.

პირიქით, ხვენ, ქალები, მუდამ დაცული ვიყავით, ხელისუფლებისა და უშუალო ხელმძღვანელობის მხარდაჭერასა და მფარველობას ვვრჩხობდით. ასეთი რამ მუსლიმანურ ქვეყნებშიც არ ხდება. ქვეყნებში, სადაც ქალები რელიგიური წესხვებულებით შევიწროებული არიან. იქაც კი, საქმიანობის ბევრ სფეროში ისინი მაბაკაცებს ტოლს არ უდებენ. ჩვენთან კი რა ხდება?! ჩვენთან მხოლოდ ლაპარაკობენ, უფრო მეტიც საერთაშორისო კონფერენციებსაც კი მართავენ თანამედროვე სამყაროში ქალის როლის შესახებ თუმცა სულ საპირისპიროდ იქცევიან...

თავადვე მიკვირს, რადგან კარგად
მახსოვეს ის ადლუში, სადაც პრეზი-
დენტმა მიხეილ სააკაშვილმა ამაყი-

ବିନ୍ଦୁରାଜ „ଓଲମ୍ପିଆମ୍ ପାଇପ୍‌ଲାଇନ୍ସ୍“

ნები დედულეთი
ლეშასე და რიწა...
კურჯი აგადხარა...
მოხეალ? — ალბათ, არა!

რიწავ და ავადხარავ, როგორ
მინდა სახახო თქვენი ულამაზენი
ცადაზღვეული მოები. ცაჯე რძის-
ფერი ნისლის გაწოდილი, მზე ჩელ-
ნელა ამოვის და მაღლა მიწევს.
შექოდობით, რიწავ! შექოდობით,
ძირიზორა! შექოდობით, წერტილი-

დაგდება ბეჭინერი დღვ- გაბრ-
წყინდება ბიჭვინთის ტაძარი.
დაუკრავებ ტაძარში ორდანს. ცის
ანგელოზები მოისმენენ, უწმინდესო
და უნებარესო, ოქვენს „ავე მარიას!“
კვავინ ასაქობს სანილებს წმინ-
და ტაძარში! უფალო ჩემი, უკიოფა
სულისა და გულის ტავიოდი და
გემუდარები რწმენით, ლენით
უბევიცვალე უსაზღვრო ტკივილი.

ყელინას და სასვებებისა. ათო უ-
აზღვო ზამთარში და გაზაფხულმა
გაიძინა ჩემს მდევლვარ სულში.
მაიც ასე საოცრდ რატომ ექმ-
ბავსებიან ერთმანეთს გაზაფხული
და ზმითარი, სიკვიდილი და სიც-
ოცხელე ჩემს პატარი გულში კი
სევდის დაუდეველი დაგა
ისაღვურებს. აქ ჩემთვის ხომ ყვა-
ლავერ შშიბლიური და საკვარელი
იყო. რაზე არ უოცონებელი ამ

၁၃၂

ლამეს, ხუმად ვემშვიდობებოდი
მშობლიურ მოებს, ქედებს, ყვავ-
ილებს, ეზოს, ჭიშკარს და გატყვით
ჩუმად: მე მაინც მიყვარხართ.

გულშირთელა

Ներա յարո ցրալացքծա! Կոչի
վշտի վամոցուն. մշիս քաջրօնս
և յաջման մշուալցքին. մյ մաշայցիկ
յշինաս... նու գյաց և մա մյալուցին.
վոյկիրցի ար մասեցինաս. րուղուն մին
լուց և ծցանուց ծացից մաշունա. մյունուց
ուղացքին ար վաշչերցէ, ծայիդօնան
աշուրուայից լուց գլուխուալցա
շամուցրունա. նից-հուրուց նից-խուրուց
շամաշինուա սածրալու մշցլուս մտես
ոցգա, տոտկուս մյեցցից մյունուց
ար գաճաճցա, ար ճամճցուռ. սցածմի
շյմու պյուր. մազեցօն, րու գլուխուալցա
վասակիրուն ոյր. Կոչանց
րու գայցուարց, սցայլ աստցանց համարա
ար արտա արտեցա մշցունից, րումշցուն
սուցոյուսացան և մամուսացան Հաս-
ցանցիրցա, սուցուացու գյաց և շմետիրց
և մշցլուած, րա մլույրու ըցցուս եսպ-
ցարցլու. ար հարու ոյլուց տայցէ
հյմիս նիս գլուխուալցա. րա մլույրու
սուցուեց և սուցարցլու! ըցցու
ունիրու մշցլուս շամասիրիցնաց
շյուն սուծրալցուրուս ցրմենանուու
մյեցեցա. ծարիցիս ցայցրու աշարց
և մումուրցիու ցաշիրցու. Մայն
րու մուզուեցա, աւայնակց հուցուրու
տացանցիրցու լասերուալցինցին
լուց և մամա աբարաւ. մմունցացին
ծցանուցրէն ուցնեն. մատ եսու մշունու
շամասիրինց. մյց ծցենուց շայցու
նիրսաւ մշցլուց մշցլուց մշցունու
ցաճարիցնա. նյթացու մշին, գլուխ-
ուալցաց, րա ծցանուցրու սար. արացին
շցրինս, ծցայց մշցլուներու մուցունցա
յն լումանու յալույցի մշինաւ և լուց
լուալց և ճայրունաց. ծցայց արացին
գոնցրէն. շցցէ ուսեց հյմտան ցանինց
և նու մալու եցին այրունա, մյուր
շցունուաց ուցունա. ուց հանց ունցունան
աստարա ցրաց? սուցեց ծցանուցրէ
հացման ցաճայցրուն և ցաճունուու
մալունու ցաճամենաց. յէ, հյմու
ցլուխուալցաց, ուց հանց ունցունան
աստարա ցրաց? սուցեց ծցանուցրէ
հացման ցաճայցրուն և ցաճունուու
մալունու ցաճամենաց. յէ, հյմու

۸۹

ჩაიხედე ჩემი ცრემლით დანამუშლ
თვალებში, დაფიქრდი და გულახდი-
ლად მომისმინე: მე ხომ შენი
პირველი სიხარული ვიყავი, ახლა

ადამ სტირლინგი

ვიდა. არ დაიჯერგბო, მაგრამ იქ ეწერა, რომ „პონტრაძტი ურთიერთ-შეთანხმების საფუძველზე შეწყდა“ ს. ონიც ასეთი უნდა...

აქვე მინდა ვკითხო ჩემს უშეალო
ოთროებს – მამუ ა ბუთხეოზესა თა

დამ ტანჯულთა გვერდით ვარ და
სანამ ძალ-ღონებ შემწევს, ასევე
ვიცხოვრებ. გარწმუნებო, ადამიანის
გადასარჩევად სისხლის უკანასკნელ
წევთსაც გავიღებ.

ქილუ ქირ ქვეშ გამო ისახიათ. შესაძლოა ჩვენს „ბასამედრობულ ქალთაგან“ ზოგმა მართლაც რაღაც ხაიდინა, თუმცა არ ვიცი და არც მსმენა... მაგრამ ასეც რომ იქოს, არავის აქს უფლება, ამის გამო კველა ქალი დასაჯოს. რა შეაში ვართ მე და ჩემი თანამშრომლები?!?

ახლა კი, ჩემს ამჯამინდელ მდ-
გომარეობაში ისღა დამრჩენია, რომ
დახმარება უფალს შევთხოვთ; ვინა-
ტრო, რომ რაც შეიძლება მაღა-
დადებეს ის დღრო, როცა საჭირო

აღარ იქნება ექიმებისთვის ფულის
გადახდა, თუ ბავშვი ავად გაგიხდა.

ანალიტიკურ საგენტო „საქონფორმ-ში“. ბევრისგან მსმენია და მეცნიერებისგანაც ვიცი, რომ თქვენს უზრნალისტურ ოჯახში მართალ სიტყვას აფასებენ. სიმართლე გითხრათ, ვყიქრობდი, უშუალოდ მიმექართა პრეზიდენტისთვის, თუმცა დროულად შეგნერდი. საქვთოა, რომ მისმა ერთგულმა ხელკვეთიებმა ჩემი წერილი მაგიდაზე დაუდინ. ასე კი, შესაძლოა, წაიკითხოს თქვენს საიტზე და კულტ მოულდებს! დიდად ვიმედოვნებ...

თემები დასახურის,
ქაპრალი, მედდა, უმუშევარი
ქვრივი

ବାହୁଦା ପାଇଁ କାଳିଗା

თბლიად ვერძნობ თაქს, თუმცა
აც შეკვეთის და დედაც, შენს მიმო-
ხვას სიყვარულის გეგმა რე ვერძნებეთ
და დიმა. მაგა, რადა შენი
ოცვა თუ შენს შეიღებს არტება
უხურე და მატოვე. რა დაგ-
ავეთ? თქვენ ხომ შეიღები
თაცრიელ კუნძულზე დატოვეთ,
დაც შეძი და შემშილია. მაგრამ
უწყებულზე დარჩინდებას უფალი
მოგვეცხადა. მხებისი მოგვე-
ინა და არ გაგებირა. აი როგორი
თილი ხალხი ცხოვრობს მამა ამ
ეჭვანაზე, გაჭირვებულებს ეხმარუ-
ან, გვერდში უდიანას, ხიკეთეს
ასწავლიან, არ უნდა კოქვათ
უფელია, უნდა მოვარიო. მად-
ობა ჩვენს უწმინდესს და უწერი-
ს ილია მცრიქნა, რომ შევიტარა
ა მადლიანი კალთა გადაგაფარი.
დღორბი წმინდა დედა ნონას, წმინ-
დედა ქეთვების, წმინდა მანანა
უას, აფხაზეთის ჯანდაცვის მინ-
ტერია მოადგილეს, მადლობა
ქობალიას, რომელმაც
კვდილის ხახიდა იხსნა დოდიკი.
მამა თურმე როგორ ხალხში
ითან შენ შეიღები. ცრემლებით
ცემა თვალები, როცა ძასხებდება,
ითორ ძებია და დედა ნონა დაუქმა
როს რომ გვიგზანიდნენ. ხიკეთე
დაგეარგვეთა, რადგან კუვალდებ
ასხიონს, რომა ადამიანიზე უნდა
დოლო. მამა ს ას ქავედების
და დაგვიტანი ხიკეთეს და დედნიერი
გვადისთ. ჩვენ იმ ძალაზე უკავებ
უზრუნველყოთ, დედნიერის
გვადისთ. ჩვენ იმ ძალაზე უკავებ
ეკოლი, დამაზი, დაბლიუ შეიძლება
შეკვარებული დედა გვევას, ციკ ნი-
ავსაც არ მიყვარებოთ. რომ გვ-
იზრდებით ამაგს დაგუფასებდო
რადგან თავისი ახალგაზრდობა
ჩვენ დაგვითომ. ხირცებაში რომ
არ ვნახოთ ცხოვრის მამა ხომ
ახ ახდა ბედნიერი, ჩემი თხოვნაა:
იმ შეიდს მანიც გაუწიე დირსეული
მამიობა, არ აგრძელიონ ის, რაც
ჩვენ გვაგრძნობინე მამა, კველაზე
დიდი მოსამართლე ჩვენს შორის
უფალია. ჩვენ თუ გაბატიეულიად
არ გაბატიებს, რადგან თო შეკვეთ
ცოდვა დაიდე და შუა ხდვაში
გადაისროლე, თავის გადასრუჩენად
ნავი და ნიჩაბიც არ მიყვი. ჩვენ
გავედოთ ნაპირს, შენ კი თურმე
ამაჟობ, ამ ქალბატონთან ბედნიერი
ვართო, ქალბატონ, მამა რომ წაგ-
ვართო, უფალი გაბატიებს? რას
ფირობ, შენს კვილს მამა რომ
წართვან, როგორ მოიქცეოდი?
იცოდე, რო პატარა ანგელოზის
ცოდვა გადევს, ჩვენი ცოდვა, ვინ
იცის, სად შეგეხებება და მწარედ

ବାଧିରୁଗଲେ,
ତାମତା ବାଦଶାହ,
ତବିଳ୍ପିଲୋର ମ୍ଭେ-୬୦ ସାଜାରନ
କୁଟୀର୍ଣ୍ଣିଲୀ ପାଇଁ ମହିନ୍ଦାଳୀ

